

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Burnațev Valentin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iunie 2009 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Burnațev Valentin Constantin,

născut la 11 ianuarie 1977, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Albișoara, 68/2, ap. 11, (viză) mun. Chișinău, str. N. Costin, nr. 63/1, ap. 211.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04 februarie 2009 - pînă la 17 iunie 2009 (instanța de fond);*
- 2. de la 20 mai 2015 - pînă la 12 iunie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 04 februarie 2016 - pînă la 13 aprilie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iunie 2009, Burnațev Valentin a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de substanțele narcotice pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași sentință, Donciu Vladimir a fost condamnat, iar procesul penal în privința lui Neamțu Gheorghe a fost încetat, în privința căroră cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Burnațev Valentin, urmărind scopul de profit manifestat prin comercializarea de substanțe narcotice în formă de îndeletnicire, a păstrat, transportat și organizat

distribuirea substanțelor narcotice, fără autorizația corespunzătoare prin intermediul lui Neamțu Gheorghe, pe care din timp l-a recrutat și cu care a intrat într-o înțelegere prealabilă urmărind scopul de profit, care s-a desfășurat într-o perioadă nedeterminată de timp începând cu vara anului 2008 pînă la 08 ianuarie 2009, cu păstrarea distribuiea substanței narcotice „*heroina*”, cu greutatea de 0,13 gr., care constituie proporții mari.

3. Cu apel sentința a fost atacată de inculpatul Burnațev V., care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că pedeapsa numită este inechitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei, aceasta fiind contrară prevederilor art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, apelul declarat a fost respins, ca nefondat.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Burnațev Valentin în săvîrșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile lui, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținînd cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, aceasta constituind o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția R. Moldovei și alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești la data de 30.07.2015 a declarat recurs ordinar inculpatul, care, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri și stabilirea unei pedepse mai blînde, argumentînd că în instanța de fond cauza a fost examinată în lipsa sa.

6.1 La 30 iulie și 22 august 2015 Burnațev Valentin a mai declarat 2 recursuri ordinare, invocînd următoarele:

- instanțele de fond eronat i-au aplicat pedeapsa bazîndu-și concluzia pe faptul că infracțiunea a fost comisă de o persoană cu antecedente penale nestinse;

- la stabilirea pedepsei greșit s-a stabilit tipul penitenciarului în care aceasta urmează a fi executată;

- la calcularea termenului executării pedepsei instanța de apel nu a luat în calcul și nu i-a inclus perioada aflării în stare de arest începând cu 23 iulie 2014 pînă la 12 iunie 2015 – perioadă în care s-a deținut în stare de arest în Federația Rusă cu scopul de a fi extrădat în R. Moldova;

- instanța de apel urma să ia în calcul faptul că a fost deținut în izolatorul de detenție preventiv în Federația Rusă aproximativ un an din vina autorităților R. Moldova, care nu au expediat la timp actele necesare pentru a fi extrădat, încălcîndu-i drepturile prevăzute de art. 3 CEDO;

- ținînd cont de încălcările nominalizate Curtea de apel era obligată să examineze posibilitatea reducerii pedepsei stabilite în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia.

În primul rînd, Colegiul ține să menționeze, că nu se va pronunța asupra motivelor invocate în recursul ordinar declarat de inculpat la 30.07.2015, dat fiind faptul că Burnașev V. prin cererea din 25.08.2015 (f.d.54, vol. II), a solicitat să nu fie examinată cererea de recurs declarată la 30.07.2015, solicitînd totodată examinarea recursului semnat la 03.08.2015.

Cu toate că inculpatul în recursurile declarate la 30 iulie și 22 august 2015,

nu a făcut trimitere la vre-un temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Conform acestei norme procesuale, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul constată, că infracțiunea de comiterea căreia Burnațev Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat (art. 217¹ alin. (3) lit. b),f) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Prin urmare în opinia instanței de recurs, pedeapsa numită inculpatului de 5 ani închisoare, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale date.

Argumentul invocat precum că instanțele de fond eronat i-au aplicat pedeapsa menționînd că infracțiunea a fost comisă de o persoană cu antecedente penale nestinse și greșit au dispus executarea acesteia în penitenciar de tip închis, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat. În acest context instanța de recurs menționează că, corect s-a reținut în sarcina inculpatului această circumstanță, dat fiind faptul, că Burnațev V. anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din

17 mai 2002, în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (red.1961) la 6 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 40 Cod penal, definitiv la 9 ani privațiune de libertate (f.d.119-125, vol. I).

În conformitate cu prevederile art. 54 alin. (8) Cod penal (red.1961), se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele, care au fost condamnate la privațiune de libertate pe un termen de peste 6 ani, dar nu mai mare de 10 ani, *dacă în curs de 8 ani din ziua executării pedepsei nu vor săvîrși o nouă infracțiune.*

Potrivit materialelor cauzei Burnațev V. a fost eliberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Orhei din 26 august 2005, iar următoarea infracțiune a fost comisă începînd cu vara anului 2008 pînă la 08 ianuarie 2009. Prin urmare, ținînd cont de prevederile art. 54 alin. (8) Cod penal (red.1961), corect instanțele de fond au reținut în sarcina inculpatului săvîrșirea unei infracțiuni de o persoană cu antecedente penale nestinse.

În continuare, Colegiul conchide, că urmează a fi respinsă și afirmația recurentului referitor la faptul că instanța de fond greșit a dispus executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip închis, or potrivit prevederilor art. 72 alin. (4) Cod penal în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele care au săvîrșit infracțiuni ce constituie recidivă, iar în conformitate cu stipulările art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a unei infracțiuni de o persoană cu antecedente penale, pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție.

Generalizînd cele menționate, instanța de recurs concluzionează că soluția instanțelor de fond referitor la tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa stabilită, este justă și întemeiată.

De asemenea, urmează a fi respins argumentul invocat referitor la faptul că la calcularea termenului executării pedepsei nu s-a luat în calcul și nu i-a fost inclusă perioada aflării în stare de arest începînd cu 23 iulie 2014 pînă la 12 iunie 2015 – perioadă în care s-a deținut în Federația Rusă cu scopul de a fi extrădat în R. Moldova.

La acest capitol, Colegiul penal reține, că prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.10.2015, a fost admis demersul administrației Penitenciarului nr. 15 Cricova, fiindu-i inclus lui Burnațev V. în termenul executării pedepsei durata aflării sub arest în F. Rusă în vederea extrădării din 23.07.2014 pînă la 28.03.2015 și din 28.03.2015 pînă la 12.06.2015 (60-61, vol. II). Astfel, prin încheierea nominalizată, în temeiul art. 469 alin. (1) pct. 12) Cod de

procedură penală, a fost corectată omisiunea admisă de către Curtea de Apel la acest capitol.

Nu pot fi reținute nici alegațiile, precum că, prin deținerea în izolatorului din Federația Rusă o perioadă îndelungată pentru a fi extrădat în R. Moldova, i-a fost încălcat dreptul garantat de art. 3 CEDO, fapt care în viziunea recurentului constituie temei de reducere a pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

La acest capitol, instanța de recurs relevă, că potrivit textului normei de drept sus menționate instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului *drept recompensă, dacă în timpul urmăririi penale sau judecării cauzei sau constatat încălcări ale dreptului inculpatului*. În speță, însă, nu se constată careva încălcări care ar fi temei de reducere a pedepsei stabilite lui Burnașev V., or după cum s-a menționat mai sus, perioada în care Burnașev V. s-a deținut în F. Rusă prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.10.2015 a fost inclusă în termenul executării pedepsei.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele prevăzute de lege, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor declarate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Burnașev Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Burnașev Valentin Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 12 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti